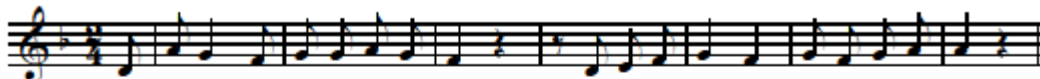

PÍSEŇ 0428

Je dobré, když člověk v tichosti

Daniel Heller

Antifona:

Je dobré, když člo-věk v ti-cho-sti   če-ká na spá - su   od Ho-spo-di - na.

Recitace

Já jsem muž, jenž zakusil ponížení
pod holí jeho prchlivosti.
Hnal mě a odvedl
do temnoty beze světla.
Vetchým učinil mé tělo i kůži,
roztříštil mé kosti.

Do temnot mě vsadil
jako od věků mrtvé.
Zazdil mé cesty kvádry,
mé stezky rozvrátil.
Když úpím a o pomoc volám,
umlčuje mou modlitbu.

Stal se pro mne medvědem číhajícím,
Ivem *ukrytým* v skrýších.
Do mých ledví vystřílel
obsah svého toulce.
Nasytil mě hořkostmi,
napojil pelyňkem.

Nechává mě o štěrk si drtit zuby,
přitiskl mě do popela.
Vytrhl mne z pokojného života,
zapomněl jsem na *všechno* dobré.
Proto jsem řekl: „Je veta po mně
i po mém čekání na Hospodina.“

Rozpomeň se na mé ponížení a zmatené
toulání,
na pelyněk, na jed.
²⁰Má duše se rozpomíná,
a hroutí se ve mně.

Beru si *však* k srdci
a s *důvěrou* očekávám
²²Hospodinovo milosrdenství, *jež* nepomíjí,
jeho slitování, *jež* nekončí.

Obnovuje se každého rána,
tvá věrnost je neskonalá.
²⁴Můj podíl je Hospodin,
proto na něj čekám.

Dobry je Hospodin k těm, kdo v něho
naději složí,
k duši, *jež* se na jeho *vůli* dotazuje.
²⁶Je dobré, když člověk potichu čeká
na spásu *od* Hospodina.